

Den til forsendelse med VANDposten kongeligt privilegerede

JUULSBORG AVIS

Organ for Møgelø, Alø, Mågeø og alle de andre paradiser mellem Det Ømme Kloster og Holger Danskes Brilller. Garanteret anti-upolitisk og totalt uafhængig af den siddende, stående eller gående regering.

Uden tilknytning til Skipper Skræk, Batman, Anders And, Basserne og Thyholm Maltetidende.

Bladet udkommer, når Redaktionens sladretaske og sladderbøtte er fyldt med sladder og andet skæmtsomt stof.

Egne korrespondenter i Paris, New York, Moskva, Peking, Jegind Havn, Hvidbjerg Lystanlæg, Den Hellige Kilde, *Gl. Rye si købmand si bænke*

og hvor det ellers synes at være

OPPORTUNUSSERISTISK!!!

Hove og æ håndbrems'

Årets Møgelø for væbnere startede jo i år ret und'lig, nemlig fra Kredshuset. Da alle var blevet pakket ind i biler og klar til at komme afsted, gav Anders Hove sig ellers bare til at gasse op i Martin Messell si bil, æ Clio, og drøede afsted ud af først Ringvejen og siden Hovedvejen som var det en tysk Autobahn, han kørte på.

Ved skoven på bakken lige efter Odby skulle hans hold, væbnereleverne, samle sin første puers med leverpostej-klumper op, men Anders ræsedede selvfølgelig bare forbi. Først da væbnerpigerne på bagsædet skreg op om, at han skulle holde, fik Anders vendt æ Clio i en glidende håndbremsevending og endte i en let og elegant parkering ud for skoven - blot for at opdage, at Kim lejrchef Langgaard, der havde været ude med leverpostej-klumperne på forhånd, havde kastet posen tilfældigt over højre skulder, hvorfor den var endt på den forkerte side af Hovedvejen.

I ren frustration gav Anders derfor æ Clio en hård spark bagi, hvorefter han måtte sande, at håndbremsen ikke længere er, hvad de var engang! Selvom han havde trukket den til næsten lodret, OG sat bilen i gear, var det ikke nok til at lade æ Clio overvinde Odby Bakke, og den begyndte lige så stille at trille ned mod Polarisvej. Stakkels Anders kunne jo ikke vide, at Messell også selv har lavet samme nummer, så æ Clio faktisk er vant til det. Han blev grebet af panik og kastede sig ud i et stormløb ned af bakken, mens væbnerlev-pigerne stod bagved og heppede. Pludselig kastede Anders med en kraftig tigerspring si fulde kropsvægt ind foran æ Clio. En øjenvidneberetning fra æ graver ved Odby Kirke fortæller, at Anders blev kørt midt over og måtte gentage seancen mellem 7 og 9 gange, før æ Clio endelig kom så langt ned i fart, at han bare kunne hoppe ind på æ førersæde og køre videre som om intet var hændt.

De gode og de mindre gode leverpostej-smuglere

Alle væbnere har jo på hiken haft til opgave at smugle leverpostej-klumper frem til frizonen her på Sletten, hvor leverpostej er tilladt. Avisens korrespondenter melder om, at de forskellige hold har grebet denne opgave MEGET forskelligt an!

Hos seniorvæbnerne kunne Claus Gammelfar Jepsen opleve, at al den løbetræning og anden hurlumhej han har sat i gang for at prøve at opnå en anden ungdom, faktisk har lønnet sig. Hver gang seniorvæbnerne blev antastet af æ leverpostej-politi, der ellers bare kom lige så rolle hen for at spørge, om Claus mon gemte på noget leverpostej, blev han som en vild og gav sig til at slås med både arme og ben, så det endte med at Teddy mistede et par tænder og blev en smule halt (men jeg tror nu nok han synes det var sjovt, når alt kommer til alt).

Det lykkedes som oftest Claus at beholde ihvertfald nogle af sine leverpostej-klumper, så han har selvfølgelig med stolthed navngivet sin effektive taktik. Den hedder: "I får æ mi leverpostej, om så det skal koste mig en brækket lårknogle og en punkteret lunge".

De mere spidsfindige 2. væbnere havde valgt en noget anderledes tilgang til at smugle deres leverpostej uset forbi æ leverpostej-politi. De havde simpelthen spændt den største klump postej fast sammen med en rød klud på ryggen af Busk, og ovenover havde de sat en skilt, hvor der stod: "Angrib her!"

Da først Johannes steg ud af si bil og så den direkte indbydelse til at voldelig over for Busk, var der selvfølgelig ingen vej tilbage. Selvom Busk satte den længste af sine ben foran, gik der kun fire skridt i rask trav, før Johannes sad lige i struben af ham. Selvom Busk hylede og skreg, var der, som sædvanligt, ingen nåde fra Johannes, som kort efter blev set gå derfra med en enkelt klump leverpostej og en nøj så selvtilfreds smil, mens Busk lå tilbage og lignede en smadret flue.

Avisens udsendte var selvfølgelig straks på pletten og fik et interview med Anne Smed, som forklarede holdets taktik på denne måde: Vi væbnerpiger har længe gået og diskuteret, hvem af de to ledere, der egentlig er holdets svageste led, men når det kommer til at lokke Johannes væk fra os andre, var vi ikke i tvivl om, at Busk var vinderen - eller hvad vi nu skal kalde det...

1. væbnerne havde måske sneget sig til at kigge efter 2. væbneres strategi. De havde bare ikke fået fat i hele fidusen. I stedet for en enkelt klump leverpostej havde de placeret hele beholdningen øverst i Vangsgaards rygsæk, og da Mathias Postej-betjent Jepsen kom gående med målrettede skridt mod ham, glemte han at begynde at løbe. I stedet åbnede han blot si rygsæk og sagde til Mathias: "Værsgo', du kan bare tage det hele her, det er da lige så nem". Mathias og resten af æ leverpostej-politi kunne derfor køre videre uden at have brugt spor energi og endda i tide til at nå omkring McDonald's i Silkeborg, inden Busk skulle have det næste lag tæsk.

Det står godt nok lidt uklart, om det faktisk var en bevidst strategi fra Vangsgaards side, altså at lade æ leverpostej-politi tage det hele, for ifølge Frederik Kamstrup kan en rygsæk gå op i både limning og syninger, hvis den kommer i for tæt kontakt med leverpostej i mere end 25 minutter af gangen.

Den simpleste smugler-taktik af dem alle stod væbnereleverne for. Freja tog en resolut beslutning, da holdet blev sendt af sted på vandreturen fra Nedenskov Badesø. Hun sagde nemlig: "Piger, I rør ikke det leverpostej - det skal blive liggende her i far Claus si splinternye bil, så den bare kan komme til at lugte rigtig skøn af det!" Hele væbnerelev-holdet syntes, at det var dagens bedste idé, og da de senere på turen var blev fanget og ransaget af æ leverpostej-politi kunne de med stolthed konstatere, at de var de bedste til at smugle - for de havde jo ikke fået taget noget leverpostej fra sig.

Det viste sig dog straks, at der også var en bagtanke med denne taktik, for som Kristine sagde det: "Det er jo møj nemmere at være smugler, når man samtidig kan passe sin Snapchat-streaks". Anders Hove fik desværre sin telefon tilbage lidt for sent, og må nu formodes at have mistet alle si venner, fordi si streaks er blevet brudt. Annelise forsøgte dog at trøste Anders ved at lægge en arm på skulderen af ham og sige: "Det er okay, Anders, for vi er jo begge to kun børn".

Sporten kort:

Kristen vs grass cart 1-0

Vejrudsigten:

Det sædvanlige danske sommervejr fortsætter sandsynligvis, dvs. at det stadig vil være pissekoldt og regne med jævne mellemrum.

Dagens pollental:

Antal væbnere: Minus 1 og plus 1, så det går jo i 0.

Mængde af kaffe og søvn til æ hike-udvalg: Alt for lidt!

Dette var slut på dagens avis. Sladder kan indleveres dagligt mellem kvart i og kvart over eller e-mails på pimand@blødis.julsø.

Tak for i aften!